

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2023. január 12. *

„Fellebbezés – Verseny – Kartellek – EUMSZ 101. cikk – Az Európai Bizottsághoz benyújtott panasz – A Bizottság panaszt elutasító határozata – Megsemmisítés iránti kereset – A válaszbeadvány benyújtására nyitva álló határidő”

A C-719/21. P. sz. ügyben,

Frédéric Jouvin (lakóhelye: Clichy [Franciaország], képviseli: L. Bôle-Richard avocat)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága Alapokmányának 56. cikke alapján 2021. november 25-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselek: A. Boitos, B. Ernst és A. Keidel, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: L. S. Rossi tanácselnök (előadó), S. Rodin és O. Spineanu-Matei bírák,

főtanácsnok: L. Medina,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével Frédéric Jouvin azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke 2021. április 26-i Jouvin kontra Bizottság végzését (T-472/20 és T-472/20 AJ II, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2021:215), amellyel a Törvényszék mint jogilag nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította a fellebbezőnek az EUMSZ 101. cikk állítólagos megsértésével kapcsolatos panaszát elutasító 2020. május 28-i C(2020) 3503 final bizottsági határozat (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

Jogi háttér

A 773/2004/EK rendelet

- 2 A Bizottság által az [EUMSZ 101.] és [EUMSZ 102. cikk] alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendeletnek (HL 2004. L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.) „A panaszok elutasítása” című 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a birtokában lévő információ alapján nincs elegendő oka arra, hogy egy panasz alapján eljárjon, tájékoztatja a panaszost ennek okairól, és kitűzi azt a határidőt, amelyen belül a panaszos írásban ismertetheti álláspontját. Az említett határidő lejárta után beérkezett bármely további írásbeli beadványt a Bizottság nem köteles figyelembe venni.

(2) Amennyiben a panaszos a Bizottság által kitűzött határidőn belül közli álláspontját, és a panaszos írásbeli beadványa nem vezet a panasz eltérő megítéléséhez, a Bizottság határozat útján elutasítja a panaszt.

[...]”

A horizontális együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatás

- 3 Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 101. cikkének a horizontális együttműködési megállapodásokra való alkalmazhatóságáról szóló bizottsági iránymutatás (HL 2011. C 11., 1. o.; a továbbiakban: a horizontális együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatás) 7. fejezete a „Szabványosítási megállapodások[ra]” vonatkozik. E fejezet tartalmazza különösen ezen iránymutatás 280–286. pontját, amelyek rögzítik azokat a feltételeket, amelyek esetén a piaci erő megteremtésének kockázatával járó szabványosítási megállapodások rendszeren nem tartoznak az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének hatálya alá.

A Bíróság eljárási szabályzata

- 4 Az eljárási szabályzatnak „A távolságra tekintettel járó határidő” című 51. cikke értelmében: „Az eljárási határidők a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodnak.”

- 5 Ezen eljárási szabályzatnak a „Válaszbeadvány benyújtására feljogosított felek” című 172. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A fellebbezés kézbesítésétől számított két hónapon belül a Törvényszék előtti szóban forgó ügyben részt vevő, a fellebbezésnek való helyt adásban vagy a fellebbezés elutasításában érdekelt felek válaszbeadványt nyújthatnak be. A válaszadás határideje nem hosszabbítható meg.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 6 A Törvényszék a megtámadott végzés 1–12. pontjában az alábbiak szerint foglalta össze a jogvita előzményeit:

„1 A felperes [...] 2001. június 27-én a csomaggyűjtésre és -elosztásra vonatkozó szabadalmakat nyújtott be több országban, valamint [európai] szinten, és 2003. január 31-én bemutatta a La Poste csoportnak az e szabadalmakat használó, Ripost elnevezésű projektet.

2 2017. március 12-én a felperes az EUMSZ 102. cikk La Poste csoport általi megsértésével kapcsolatos panaszt nyújtott be. A panasz szerint a Franciaországban postai szolgáltatásokat nyújtó e csoport bitorolja a felperes csomaggyűjtésre és -elosztásra vonatkozó szabadalmait.

3 A 2017. március 31-i levelében a Bizottság rámutatott lényegében arra, hogy a La Poste csoport magatartása – amennyiben az bizonyítást nyer – inkább szabadalombitorlásnak tűnik, mintsem az EUMSZ 102. cikk szerinti, erőfölénnyel való visszaélésnek, és a felperes levele emiatt nem képezi a Bizottság általi alaposabb vizsgálat tárgyát.

4 2017. október 4-én a felperes az EUMSZ 101. cikk alapján a panaszát átfoglalozó levelet küldött a Bizottságnak, amely levél egy postai szolgáltatókból, postai bérmentesítő gépek és szoftverek gyártóiból, postai válogatási berendezésekből, az Amazonhoz hasonló e-kereskedelmi ügyfelekből és nemzetközi szabványügyi szervezetekből álló transznacionális kartellre vonatkozott.

5 2017. november 29-én a Bizottsággal folytatott konferenciahívásra került sor.

6 A felperes a 2017. december 1-jén, 2017. december 12-én, 2017. december 13-án, 2018. január 22-én, 2018. május 15-én, 2018. november 20-án, valamint 2019. február 22-én a Bizottságnak küldött leveleiben jelezte, hogy dolgozik a panasz harmadik változatán.

7 2019. április 5-én a felperes új információkat tartalmazó levelet küldött a Bizottságnak.

8 A 2019. július 30-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felperest, hogy nincs elegendő oka arra, hogy a panasz alapján eljárjon.

9 2019. szeptember 14-én a felperes észrevételeket intézett a Bizottsághoz, módosítva a panaszának terjedelmét, és jelezve, hogy visszavonja a La Poste csoport, az Amazon és egyes postai szolgáltatók erőfölénnyel való visszaélésére vonatkozó állításait, és csupán az EUMSZ 101. cikk megsértésére vonatkozó állításokat tartja fenn.

10 A panasz az EUMSZ 101. cikk megsértésére vonatkozó négy állítást tartalmazott, nevezetesen a felperes összes szabadalmának bűncselekménynek minősülő bitorlását; a tárgyalásnak a kartellben részt vevő azon vállalatok általi visszaélészerű berekesztését, amelyek számára a felperes sikertelenül próbálta átruházni a szabadalmaira vonatkozó hasznosítási engedélyeket; a bűncselekménynek minősülő szabadalombitorlással kapcsolatos összehangolt fellépések, a tárgyalások visszaélészerű berekesztése és más jogellenes összehangolt magatartások révén a szabadalmainak kollektív bojkottját, végül pedig a nemzetközi szervezetek általi, a felperes szabadalmait bitorló szabványosítást.

11 2020. május 28-án a Bizottság elfogadta a [vitatott] határozatot.

12 A [vitatott] határozat szerint a panasz elutasításának oka az volt, hogy a jelen ügyben korlátozottnak tűnt az uniós versenyjog megsértése bizonyításának valószínűsége. E következtetés két fő megfontoláson alapult. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a felvetett probléma nem tartozik a versenyjog hatálya alá. Egyébiránt a szolgáltatott információk nem tették lehetővé számára, hogy megállapítsa az érintett vállalkozások közötti összejátszást, vagy akár csak ennek észszerű gyanúja merüljön fel benne.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

7 A Törvényszék Hivatalához 2020. október 15-én benyújtott keresetlevelében a fellebbező a vitatott határozat megsemmisítése iránti keresetet terjesztett elő.

8 Keresetének alátámasztása érdekében öt jogalapra hivatkozott. E jogalapok az Unió érdekének Bizottság általi nyilvánvalóan téves értékelésén, a felperes által benyújtott panasz Bizottság általi gondos és pártatlan vizsgálatának hiányán, a Bizottság által az összeférhetlensége, valamint a felperessel és az állításaival kapcsolatos késleltető magatartásával elkövetett hatáskörrel való visszaélésén, a szabványosítási eljáráshoz, valamint az ezen eljárások eredményéhez és jegyzőkönyveihez való hozzáféréssel kapcsolatos hátrányos megkülönböztetés fennállása Bizottság általi vizsgálatának hiányából fakadó téves jogalkalmazáson, végül pedig az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdése megsértése Bizottság általi figyelembevételének elmulasztásából fakadó téves jogalkalmazáson alapultak.

9 A Törvényszék e jogalapok összességét mint nyilvánvalóan megalapozatlant elutasította.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

10 A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek, és utalja vissza az ügyet a Bizottság elé; valamint
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

11 A Bizottság a fellebbezés elutasítását és a fellebbezőnek a költségek viselésére való kötelezését kéri.

A fellebbezésről

A Bizottság válaszbeadványának elkészttségére alapított elfogadhatatlansági kifogásról

- 12 A fellebbező a válaszában a Bizottság válaszbeadványának elfogadhatatlanságára hivatkozik annak késedelmes benyújtása miatt. Állítása szerint a 2022. február 22-én előterjesztett e beadványt több mint 2 hónappal a fellebbezés benyújtásának időpontját, 2021. november 25-ét követően nyújtották be. Következésképpen a válaszbeadványt elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy mely időpontban kézbesítették számára a fellebbezést.
- 13 A Bizottság e kifogás elutasítását kéri.
- 14 A Bíróság eljárási szabályzatának 172. cikke értelmében „a fellebbezés kézbesítésétől számított” két hónapon belül a Törvényszék előtti szóban forgó ügyben részt vevő, a fellebbezésnek való helyt adásban vagy a fellebbezés elutasításában érdekelt felek válaszbeadványt nyújthatnak be. Ugyanezen eljárási szabályzat 51. cikkével összhangban ezen eljárási határidő a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridővel meghosszabbodik. Következésképpen a válaszbeadvány benyújtására nyitva álló határidő a fellebbezés kézbesítésétől számított két hónap és tíz nap.
- 15 A jelen ügyben, amint az a Bizottság írásbeli észrevételeiből kitűnik, a fellebbezést 2021. december 13-án kézbesítették számára. Következésképpen a válaszbeadvány benyújtására nyitva álló, az ezen időponttól számított két hónap és tíznapos határidő 2022. február 23-án járt le.
- 16 Mivel a Bizottság a válaszbeadványát 2022. február 22-én nyújtotta be, a Bizottság késedelmére alapított elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

Az ügy érdeméről

- 17 Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap lényegében a tények téves minősítésén, a bizonyítás megkövetelt szintjével kapcsolatos téves jogalkalmazáson, a bizonyítékok elferdítésén, valamint az indokolási kötelezettség megsértésén alapul a Törvényszéknek az állítólagos szabadalombitorlók számára vonatkozó megállapítását illetően. A második jogalap lényegében az állítólagos piacfelosztásra vonatkozó bizonyítékok elferdítésén alapul. A harmadik jogalap lényegében a felperes szabványosítási megállapodásokra vonatkozó érveinek minősítésével kapcsolatos téves jogalkalmazáson és az indokolási kötelezettség megsértésén alapul.

Az első, lényegében a tények téves minősítésén, a bizonyítás megkövetelt szintjével kapcsolatos téves jogalkalmazáson, a bizonyítékok elferdítésén, valamint az indokolási kötelezettség megsértésén alapuló jogalapról a Törvényszéknek az állítólagos szabadalombitorlók számára vonatkozó megállapítását illetően

– *A felek érvei*

- 18 Az első jogalappal a fellebbező először is azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen ítélte úgy a megtámadott végzés 37. pontjában, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el a fellebbezőnek a vállalkozások közötti összejátszás fennállására vonatkozó állításainak elutasításával. A fellebbező az állítása szerint első fokon egy

arra alapított érvet hozott fel, hogy a Bizottság nyilvánvalóan tévesen értékelte az Unió érdekét azáltal, hogy az összejátszást nem tekintette megállapítottnak, és nem tekintette úgy, hogy ez az összejátszás a fellebbező szellemi tulajdon-jogainak megsértésével lehetővé tette egy nemzetközi szabvány megteremtését.

- 19 A fellebbező a válaszában hozzáteszi, hogy ellentétben azzal, amit a Bizottság a válaszbeadványában állít, az, hogy a szabványalkotási folyamat résztvevői nem tartották tiszteletben a szellemi tulajdon-jogaikkal kapcsolatos nyilatkozattételi kötelezettségeket, valamint harmadik személyek esetleges jogait, köztük a jelen esetben a fellebbező szabadalmait, nem az egyes érintett vállalkozások egyéni mulasztásának, hanem az e vállalkozások közötti versenyellenes összehangolásnak minősül. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 38. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megalapozottan állapította meg, hogy a fellebbező által szolgáltatott bizonyítékokból nem lehetett levonni a panasszal érintett vállalkozások közötti összejátszás „észszerű gyanújának” fennállására vonatkozó következtetést.
- 20 Másodsor, a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a határozatának indoklására vonatkozó kötelezettséget, amikor e végzés 38. pontjában megkövetelte annak fellebbező általi bizonyítását, hogy a szabadalombitorlók igen jelentős száma alkalmas volt a Bizottság azon értékelésének megkérdőjelezésére, amely szerint nem volt bizonyított a fellebbező panaszával érintett vállalkozások közötti összejátszás.
- 21 A fellebbező szerint az igen jelentős számú szabadalombitorló megléte nem ezen értékelés megkérdőjelezésére irányul, hanem csupán azt támasztja alá, hogy gyakorlatilag lehetetlen minden egyes állítólagos szabadalombitorlóval szemben eljárást indítani. A szabadalombitorlók igen jelentős száma tehát nem az említett összejátszás további bizonyítékául szolgál, amely összejátszás egyébiránt az igazgatási eljárás során már bizonyítást nyert, és azt az első fokon benyújtott keresetlevél is tartalmazta. A Törvényszék által a megtámadott végzés 38. pontjában kifejtett indoklás tehát okafogyott, mivel a fellebbező az összejátszás bizonyítását nem az állítólagos szabadalombitorlók jelentős számára, hanem arra alapította, hogy a szabványalkotási folyamat kezdete előtt az e folyamatban részt vevő több vállalkozást tájékoztattak a fellebbező szabadalmi portfóliójának meglétéről, és e vállalkozások elmulasztották a nyilatkozattételi kötelezettségüket. Következésképpen a szabadalombitorlók igen jelentős számára történő hivatkozás elferdíti a Törvényszék tudomására hozott bizonyítékokat.
- 22 A Bizottság azt állítja, hogy az első fellebbezési jogalap elfogadhatatlan, amennyiben a fellebbező a bizonyítékok vagy tények elferdítésére hivatkozik, a fellebbező által előadott többi érvet illetően pedig e jogalap hatástalan vagy nyilvánvalóan megalapozatlan.

– *A Bíróság álláspontja*

- 23 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszékhez benyújtott kereset első jogalapja az Unió érdekének Bizottság általi nyilvánvalóan téves értékelésén alapult. E jogalappal a fellebbező azt állította, hogy ezen intézmény nem mérte fel az EUMSZ 101. cikk állítólagos megsértésének jelentőségét és súlyát.

- 24 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Törvényszék, miután a megtámadott végzés 30–34. pontjában emlékeztetett a Bizottságnak a hozzá benyújtott panaszok kezelésére vonatkozó hatáskörére és a panaszos szerepére, e végzés 36–38. pontjában a következőképpen utasította el a fellebbező érvelését:
- „36 [...] meg kell jegyezni, hogy a Bizottság a [vitatott] határozat (36), (40), (43) és (46) preambulumbekzdésében megjelölte, hogy a felperes által szolgáltatott információk nem tették lehetővé számára, hogy megállapítsa a felperes panaszában említett vállalkozások közötti összejátszást, vagy akár csak ennek észszerű gyanúja merüljön fel benne. A Bizottság a [vitatott] határozat (36), (39) és (46) preambulumbekzdésében lényegében azt is megállapította, hogy a bejelentett magatartások a szellemitulajdon-jog, nem pedig a versenyjog hatálya alá tartoznak abban az értelemben, hogy az említett szabvány kidolgozása során nem vették figyelembe a felperes szellemitulajdon-jogait. A Bizottság többek között ezzel indokolta azt a következtetését, amely szerint a jelen ügyben korlátozottnak tűnt annak valószínűsége, hogy bizonyítást nyer az uniós versenyjog megsértése, és így azt, hogy megtagadta a felperes panaszának további vizsgálatát.
- 37 Következésképpen, és mivel a felperes nem bizonyította, hogy e következtetés a Bizottság által elkövetett nyilvánvaló értékelési hibából ered, a Bizottság helyesen állapította meg, hogy az Uniónak nem fűződik kellő érdeke a felperes által kifogásolt tények további vizsgálatához.
- 38 A felperes azon állítása, amely szerint a bejelentett gyakorlat igen jelentős számú állítólagos szabadalomtörést érint, nem cáfolhatja ezt a következtetést, mivel a felperes nem bizonyította, hogy ez a körülmény – bizonyítottasága esetén – kétségbe vonná a Bizottság arra vonatkozó megállapítását, hogy nem volt bizonyított a felperes panaszában említett vállalkozások közötti összejátszás, vagy hogy a kifogásolt magatartások mindenekelőtt a szellemitulajdon-jog hatálya alá tartoznak”.
- 25 A megtámadott végzés 36. és 37. pontjából következik, hogy a Törvényszék az általa e végzés 30–34. pontjában említett ítélkezési gyakorlattal összhangban megfelelően megvizsgálta, hogy a Bizottság gyakorolta-e a panaszok kezelésével kapcsolatos diszkrecionális jogkörét, mérlegelve többek között az állítólagos jogsértés jellegét, annak valószínűségét, hogy a jogsértés fennállását bizonyítani tudja, továbbá az Unió érdekét.
- 26 Először is rá kell mutatni arra, hogy a fellebbező a megtámadott végzés 36. és 37. pontja ellen irányuló érvelésében nem arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, hanem valójában azt kívánja elérni, hogy a Bíróság végezze el a bizonyítékok ismételt értékelését, és annak megállapítására kéri a Bíróságot, hogy a Törvényszék „nem vehette volna át a sajátjaként” a fellebbező panaszában említett vállalkozások közötti összejátszás bizonyítékának hiányára vonatkozó és – többek között – a Bizottságot a vitatott határozat elfogadásához vezető tényértékelést anélkül, hogy „ugyanazon hibát” ne követte volna el, mint a Bizottság.
- 27 Márpedig ez az érvelés elfogadhatatlan. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a tényállás megállapítására – kivéve, ha megállapításainak tárgyi pontatlansága a hozzá benyújtott eljárási iratokból ered – és az elfogadott bizonyítékok értékelésére. Ezeknek a tényeknek a megállapítása és ezeknek a bizonyítékoknak az értékelése, az elferdítésük esetétől eltekintve, nem minősül olyan jogkérdésnek, amelynek mint olyannak a felülvizsgálata a Bíróságra tartozna (2018. szeptember 20-i *Agria Polska és társai kontra Bizottság*

ítélet, C-373/17 P, EU:C:2018:756, 32. pont; 2022. június 30-i Fakro kontra Bizottság ítélet, C-149/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:517, 45. pont), mivel a Bíróság a fellebbezés keretében nem rendelkezik hatáskörrel a tények és a bizonyítékok ismételt vizsgálatára.

- 28 Ráadásul az, hogy a fellebbező a Törvényszék előtt a nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapot „hozott fel”, nyilvánvalóan nem elegendő azon kifogásának alátámasztásához, amely szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott végzés 37. pontjában úgy vélte, hogy a fellebbező nem „bizonyította”, hogy a Bizottság által a vitatott határozatban levont következtetés nyilvánvaló értékelési hibán alapult.
- 29 Másodsorban, ami a fellebbezőnek a megtámadott végzés 38. pontjára vonatkozó érvelését illeti, elsőként az indokolási kötelezettség Törvényszék általi állítólagos megsértésével kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy e kötelezettség olyan lényeges eljárási szabálynak minősül, amelyet külön kell választani az indokolás megalapozottságának kérdésétől, amely a vitatott jogi aktus érdemi jogszerűségére vonatkozik (lásd ebben az értelemben: 2016. november 30-i Bizottság kontra Franciaország és Orange ítélet, C-486/15 P, EU:C:2016:912, 79. pont; 2022. június 30-i Fakro kontra Bizottság ítélet, C-149/21 P, nem tették közzé, EU:C:2022:517, 180. pont).
- 30 Márpedig a fellebbező által felhozott azon kifogás, amely szerint a Törvényszék által a megtámadott végzés 38. pontjában elfogadott indokolás „oka fogyott”, nem az indokolási kötelezettség megsértésére vagy az indokolás elégtelenségére, hanem ezen indokolás megfelelő jellegére vagy megalapozottságára vonatkozik.
- 31 Másodsorban, ami a fellebbezőnek a megtámadott végzés e pontjában szereplő értékelés megalapozottságára vonatkozó kifogását illeti, meg kell állapítani, hogy az e végzés téves értelmezéséből ered.
- 32 Igaz, hogy az említett végzés 38. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy az állítólagos szabadalombitorlók igen jelentős száma – bizonyíthatósága esetén – megkérdőjelezné a Bizottság azon értékelését, amely szerint az Uniónak nem fűződik kellő érdeke a fellebbező által bejelentett tények vizsgálatához. Ugyanakkor ugyanezen végzés 36. és 37. pontjából – amelyekkel kapcsolatban a fellebbező nem bizonyította, hogy azok téves jogalkalmazáson alapulnak – kitűnik, hogy a Bizottság ezen értékelésének megerősítése érdekében a Törvényszék nem a szabadalombitorlók számát vette alapul, hanem azt, hogy a felperes által kifogásolt magatartások nem a versenyjog, hanem a szellemi tulajdon-jog hatálya alá tartoznak.
- 33 Ráadásul, mivel a fellebbező ezzel kapcsolatos érvelése nem bizonyítja, hogy a Törvényszék elferdítette volna a bizonyítékokat, ezt az érvelést mindenképpen el kell utasítani.
- 34 Az első jogalapot tehát részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, lényegében az állítólagos piacfelosztásra vonatkozó bizonyítékok elferdítésére alapított jogalapról

– A felek érvei

- 35 Második jogalapjával a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 41. pontjában ténybeli hibát követett el annak megállapításával, hogy a fellebbező az igazgatási eljárás során nem hozott fel a piacfelosztással kapcsolatos érveket. Márpedig a fellebbező azt állítja, hogy a már korábban benyújtott két panasz kiegészítésére irányuló ezen eljárás során a 2018. május 15-i levelében igenis hivatkozott a piacfelosztásra. A Törvényszék elmulasztotta a levél figyelembevételét, holott azt szintén csatolták az első fokon benyújtott keresetlevélhez. A Törvényszék tehát tévesen értékelte a tudomására hozott bizonyítékokat, mivel elmulasztotta az egyik ilyen bizonyíték valódi tartalmának megállapítását, így módon elferdítette azokat, és megsértette az indokolási kötelezettséget. Ennélfogva a Törvényszék a megtámadott végzés 42. pontjában tévesen állapította meg, hogy nem róható fel a Bizottságnak, hogy a vitatott határozat elfogadásakor nem vette figyelembe ezt a levelet.
- 36 A Bizottság ezzel szemben azt állítja, hogy e jogalapot mint elfogadhatatlant vagy mint nyilvánvalóan megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 37 Emlékeztetni kell arra, hogy megsemmisítés iránti keresetének első jogalapjában a fellebbező arra hivatkozott, hogy a postai szolgáltatók felosztották egymás között az érintett piacot oly módon, hogy a szabadalmaztatott technológiát nem a nyilvánosság számára elérhető ablakos ügyintézésnél, hanem kizárólag az e-kereskedők számára kínálták.
- 38 A Törvényszék a megtámadott végzés 41. és 42. pontjában a következőképpen utasította el ezt az érvelést:
- „41 [...] meg kell jegyezni, hogy a felperes 2017. október 4-i és 2019. szeptember 14-i leveléből, valamint a [vitatott] határozat (12) és (24) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy az igazgatási eljárás során a felperes nem hozta fel a piacfelosztással kapcsolatos érveit.
- 42 Ennélfogva a [megtámadott végzés] 34. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem róható fel a Bizottságnak, hogy a [vitatott] határozatban nem elemezte ezeket az érveket.”
- 39 Amint az a jelen ítélet 27. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatból következik, a tények Törvényszék általi megállapítása és a bizonyítékok Törvényszék általi értékelése az elferdítésük esetétől eltekintve nem minősül olyan jogkérdésnek, amelynek felülvizsgálata a Bíróságra tartozna a fellebbezés szakaszában.
- 40 A jelen ügyben, noha a fellebbező formálisan hivatkozik az indokolási kötelezettség megsértésére, valamint a Törvényszék által a megtámadott végzés 41. pontjában tett megállapítások elferdítésére vagy tárgyi pontatlanságára, úgy tűnik, hogy az érvelése – amint az a jelen ítélet 35. pontjából kitűnik – kizárólag a bizonyítékok elferdítésének megállapítására irányul. Ezen érvelés kifejtése azonban valójában arra irányul, hogy a fellebbezés szakaszában a 2018. május 15-i levél „valódi

tartalmának” értékelésére hivatkozzon, és megvizsgálja e levél bizonyító erejét a Törvényszék által vizsgált és a megtámadott végzés ugyanezen pontjában említett bizonyítékokkal összefüggésben.

- 41 Márpedig a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az ilyen elferdítésnek nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése (2018. november 6-i Scuola Elementare Maria Montessori kontra Bizottság, Bizottság kontra Scuola Elementare Maria Montessori és Bizottság kontra Ferracci ítélet, C-622/16 P-C-624/16 P, EU:C:2018:873, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), ami a jelen ügyben nincs így.
- 42 Következésképpen a második jogalapot mint elfogadhatatlant el kell utasítani.

A harmadik, a fellebbező szabványosítási megállapodásokra vonatkozó érveinek minősítésével kapcsolatos téves jogalkalmazásra és az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

– A felek érvei

- 43 Harmadik jogalapjával a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott végzés 87. és 88. pontjában elutasította a megsemmisítés iránti keresetének negyedik és ötödik jogalapját azzal az indokkal, hogy a fellebbező lényegében a versenyszabályok megsértésének megállapítását kérte tőle, anélkül hogy bármilyen érvet felhozott volna annak bizonyítására, hogy a vitatott határozat téves jogalkalmazáson, nyilvánvaló értékelési hibán vagy hatáskörrel való visszaélésen alapul, tévesen alkalmazta a jogot az egyik bizonyíték tartalmának megállapításakor.
- 44 A fellebbező mindenekelőtt azt állítja, hogy a Törvényszék által megállapítottakkal ellentétben nem az EUMSZ 101. cikk megsértésének közvetlen megállapítását kérte tőle. Ellenkezőleg, a fellebbező bizonyította, hogy a Bizottságnak, amennyiben megfelelő jelentőséget tulajdonított volna az igazgatási eljárás során elé tárt tényeknek, nem lett volna más lehetősége, mint megállapítani a panaszban említett vállalkozások közötti összejátszást, és következőképpen az EUMSZ 101. cikk megsértését. E tekintetben a felperes emlékeztet arra, hogy a megsemmisítés iránti keresetének negyedik és ötödik jogalapja „csupán az igazgatási eljárás során már előadott tények kifejtésére és pontosítására” irányult.
- 45 Ezt követően a fellebbező arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott végzés 83. pontjában kifejtette, hogy a fellebbező a negyedik és ötödik jogalapjával „a [Global Standards 1] szabványosítási megállapodás és az e megállapodásban részes felek magatartásának versenyellenes jellegére vonatkozó elméletét ad[t]a elő, anélkül, hogy bármilyen érvet felhozott volna konkrétan a [vitatott] határozatra vonatkozóan”, megsértette a határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettséget. A Törvényszék előtt előadott érveléséből, és különösen a negyedik jogalapjának címéből azonban kitűnik, hogy a fellebbező azt kívánta bizonyítani, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor elmulasztotta megállapítani, hogy a fellebbezőt hátrányos megkülönböztetés érte a szabványok kidolgozási eljárásaihoz, valamint ezen eljárások eredményeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférés tekintetében.
- 46 Végül az ötödik jogalap elutasítását illetően a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék annak megállapításával, hogy a Bizottság – miután megvizsgálta a fellebbező által előterjesztett bizonyítékokat – megalapozottan fogadta el a vitatott határozatot, szintén tévesen alkalmazta a jogot, és megsértette a határozatainak indokolására vonatkozó kötelezettséget. Kifejti, hogy ezen

ötödik jogalappal csupán ismertette azokat az elemeket, amelyek alapján a Bizottság elvégezhetette volna a vitatott határozat (42) preambulumbekzdésében említett értékelést annak meghatározása érdekében, hogy a szóban forgó megállapodás az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, és ha igen, teljesülnek-e az EUMSZ 101. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételek. Hozzáteszi, hogy e jogalap keretében kimerítően értékelte az EUMSZ 101. cikk szabványosítási megállapodásokra való alkalmazásának feltételeit annak bizonyítása érdekében, hogy a Bizottság nem utasíthatta el a panaszát.

47 A Bizottság szerint a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

– *A Bíróság álláspontja*

48 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a fellebbező megsemmisítés iránti keresetének negyedik és ötödik jogalapja az abból eredő téves jogalkalmazáson alapult, hogy a Bizottság nem állapította meg hátrányos megkülönböztetés fennállását a szabványok kidolgozási eljárásaihoz, valamint az ezen eljárások eredményeihez és jegyzőkönyveihez való hozzáférés tekintetében, valamint hogy a Bizottság nem tekintette úgy, hogy megsértették az EUMSZ 101. cikket.

49 Közelebbről a felperes arra hivatkozott, hogy megakadályozták abban, hogy hozzáférjen különösen a Global Standards 1 szabványügyi szervezet (a továbbiakban: GS 1) szabványosítási eljárásához, és hogy az állítólagos szabadalombitorlók megsértették a horizontális együttműködési megállapodásokról szóló iránymutatásból eredő kötelezettségeiket, és megtagadták tőle a csomagok Unión belüli feladásának és nyomon követésének piacán zajló szabványosítási eljárás eredményéhez való hozzáférést, ami összeegyeztethetetlen az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésével.

50 A Törvényszék a megtámadott végzés 83–87. pontjában a következőképpen utasította el ezt az érvelést:

„83 Negyedik és ötödik jogalapjával a felperes a GS 1 szabványosítási megállapodásnak és az e megállapodásban részes felek magatartásának versenyellenes jellegére vonatkozó elméletet fejti ki anélkül, hogy bármilyen érvet felhozna konkrétan a [vitatott] határozatra vonatkozóan.

84 Ezenkívül a felperes érvei nagyrészt újak a 2019. szeptember 14-i levelében, az igazgatási eljárás során előterjesztett érvekhez képest, amelyekre a Bizottság a [vitatott] határozat (38) és azt követő preambulumbekzdéseiben válaszolt. A Bizottság a [vitatott] határozat (40), illetve (43) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy egyrészt „[a szolgáltatott] információk nem te[tték] lehetővé [számára], hogy megállapítsa az [érintett] vállalkozások közötti összejátszást, vagy akár csak ennek észszerű gyanúja merüljön fel benne”, másrészt pedig, hogy „még annak feltételezése esetén is, hogy bizonyítást nyer, hogy a GS 1 működési szabályai olyan szabványosítási megállapodásnak minősülnek, amely piaci erő megteremtésének kockázatával jár, nem tartja tiszteletben a [horizontális együttműködési megállapodásokról szóló] iránymutatások 270–286. pontjában ismertett feltételeket, [a felperes] nem jelöl[i] meg, hogy a működési szabályok mennyiben jártak versenykorlátozó hatással”.

85 Emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a panaszt elutasító határozatok bírósági felülvizsgálata nem vezethet arra, hogy a Törvényszék az uniós érdekre vonatkozó értékelését a Bizottságéval helyettesítse, hanem annak ellenőrzésére irányul, hogy a vitatott határozat nem alapul-e pontatlan tényeken, és nem tartalmaz-e téves jogalkalmazást vagy

nyilvánvaló értékelési hibát, illetve nem áll-e fenn hatáskörrel való visszaélés ([...] 2017. január 11-i Topps Europe kontra Bizottság ítélet, T-699/14, nem tették közzé, EU:T:2017:2, 66. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 86 A jelen ügyben, amint arra a Bizottság helyesen hivatkozott, [...] a Törvényszéknek nem feladata annak közvetlen megvizsgálása, hogy a GS 1 szabványosítási megállapodás és az abban részt vevő felek magatartása versenyellenes-e, hanem csupán arról kell döntenie, hogy a [vitatott] határozat (38) és azt követő preambulumbekzdéseiben – a felperes által az igazgatási eljárás során előadott érvekre válaszul – kifejtett álláspont téves jogalkalmazáson, nyilvánvaló értékelési hibán vagy hatáskörrel való visszaélésen alapul-e.
- 87 Márpedig a negyedik és ötödik jogalappal a felperes lényegében azt kéri a Törvényszéktől, hogy állapítsa meg a versenyszabályok megsértését, anélkül hogy bármilyen érvet felhozna annak bizonyítására, hogy a [vitatott] határozat téves jogalkalmazáson, nyilvánvaló értékelési hibán vagy hatáskörrel való visszaélésen alapul”.
- 51 Harmadik jogalapjával a fellebbező lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék az indokolásában tévesen alkalmazta a jogot, továbbá nem tett eleget az indokolási kötelezettségének a fellebbező szabványosítási megállapodásokra vonatkozó érveinek minősítését illetően.
- 52 Ezt az érvelést el kell utasítani.
- 53 Mindenekelőtt ugyanis meg kell állapítani, hogy a fellebbező a megtámadott végzés 83., 87. és 88. pontját érintő semmilyen téves jogalkalmazást nem jelöl meg, hanem csupán megismétli azon ténybeli körülmények ismertetését, amelyek alapján a Törvényszéknek meg kellett volna állapítania a fellebbező panaszában említett vállalkozások közötti összejátszás fennállását. Márpedig a jelen ítélet 27. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elegendő emlékeztetni arra, hogy a tények elferdítésére való hivatkozás híján a fellebbezés keretében a Bíróság nem vizsgálhatja felül a tények és a bizonyítékok Törvényszék általi értékelését, és még kevésbé értékelheti újra a ténybeli körülményeket és a bizonyítékokat.
- 54 Ezt követően meg kell jegyezni, hogy a fellebbező a fellebbezésében elismeri, hogy az EUMSZ 101. cikk szabványosítási megállapodásokra való alkalmazása feltételeinek kimerítő értékelésével kapcsolatos érvelését a vitatott határozat 42. pontjára válaszul fejtette ki annak bizonyítása érdekében, hogy a Bizottság tévesen utasította el a panaszát. Következésképpen a Törvényszék a megtámadott végzés 84. pontjában helyesen állapította meg, hogy a fellebbező érvei nagyrészt újak voltak az igazgatási eljárás során előterjesztett érvekhez képest.
- 55 Ebből következik, hogy a Törvényszék a megtámadott végzés 83., 87. és 88. pontjában téves jogalkalmazás nélkül állapíthatta meg, hogy a felperes a negyedik és ötödik jogalappal a versenyszabályok megsértésének megállapítását kérte tőle, anélkül hogy bármilyen érvet felhozott volna annak bizonyítására, hogy a vitatott határozat nyilvánvaló értékelési hibát vagy téves jogalkalmazást tartalmaz, és téves jogalkalmazás nélkül utasíthatta el e jogalapokat.
- 56 Végül, ami az indokolási kötelezettség fellebbező által hivatkozott megsértését illeti, azt el kell utasítani. Mivel a Törvényszék a megtámadott végzés 84–87. pontjában kifejtette azokat az indokokat, amelyek alapján elutasította a felperes negyedik és ötödik jogalapját, ezen indokok és a Bizottság érvelése közötti azonosság nincs hatással e kötelezettség tiszteletben tartásának értékelésére.

- 57 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot részben mint elfogadhatatlant, részben pedig mint megalapozatlant el kell utasítani.
- 58 Mivel a jelen fellebbezés három jogalapja közül egyiknek sem lehet helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 59 Az eljárási szabályzat 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 60 A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság Frédéric Jouvint kötelezi saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások